

Sygn. akt IV CSK 544/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. W.

przeciwko I. B.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 października 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania opart na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza obszernego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący sformułował kazuistyczne zagadnienia dotyczące sposobu, rzeczywistości i legalności powierzenia określonych obowiązków pracowniczych, sposobu korzystania i udzielania pracownikowi (sędziemu) urlopu wypoczynkowego, a także dotyczące uznania za zgodną z prawdą mocno przesadzonej wypowiedzi, zniekształcającej rzeczywistość lub pomijającej istotne okoliczności faktyczne. Ponadto skarżący przedstawił jako istotne zagadnienia, czy bezprawność działania naruszającego dobra osobiste danej osoby polegającego na formułowaniu w stosunku do niej niezgodnych z prawdą zarzutów zostaje uchylona w sytuacji dochowania przez sprawcę należytej staranności i rzetelności w sprawdzaniu i wykorzystywaniu danych, na których zarzuty się opierają, jak też w sytuacji ustalenia, że sprawca sformułował niezgodne z prawdą zarzuty wbrew swoim intencjom. W końcu skarżący zarzucił brak bezstronności sędziego rozpoznającego sprawę przed Sądem I instancji, gdyż w postanowieniu odrzucającym pozew,

jego zdaniem znalazło się merytoryczne odniesienie co do zarzutów powoda, a po uchyleniu tego postanowienia ten sam sędzia rozpoznawał jego sprawę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to przedstawić przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 nie publ.). Zagadnienia przedstawione przez skarżącego tych wymagań nie spełniają. Powstały one na gruncie konkretnego, skomplikowanego stanu faktycznego i dlatego chociaż mogą mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, to jednak nie usprawiedliwiają rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. Ponadto część przedstawionych zagadnień sprowadza się do niedopuszczalnej na etapie postępowania kasacyjnego polemiki ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i jego oceną dokonaną przez Sądy I i II instancji.

Wymaga jednocześnie podkreślenia, iż brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji. Nie stanowi takiej podstawy podnoszona w skardze kasacyjnej bezstronność sędziego orzekającego w pierwszej instancji.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy i orzekła na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1, 98, 99 k.p.c. w zw. z §§ 6 pkt 2, 10 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

[aw]

jw